

7 Marzo, 2015

Casos com ara els de Pescanova i Gowex han pogut influir en una redacció que el sector considera massa restrictiva. ARXIU

Les auditores temen que la nova llei porti més concentració

PERILL. Les firmes mitjanes alerten que, en contra del que persegueix la directiva europea, el nou text tancarà un mercat dominat ja per les grans

BERTA ROIG
 BARCELONA

El Consell de Ministres va aprovar, el 13 de febrer passat, l'avantprojecte de llei d'auditoria, que entrarà en vigor el juny de l'any que ve. El text, que ara inicia el seu procés de tramitació parlamentària, respon a la necessitat d'alinear-se amb la nova directiva europea, però ha aixecat les crítiques i els recel de les firmes auditores mitjanes.

Un dels aspectes que més preocupen és el tractament que fa el text redactat pel govern del PP de les anomenades entitats d'interès públic (EIP).

El criteri de la normativa espanyola sempre ha estat força més lax que el predominant a Europa, fet que ha provocat que el nombre d'EIP sigui considerablement superior a l'Estat espanyol en comparació amb

LES CLAUS

Més regulació però més inseguretats

1 ROTACIÓ. Cada 10 anys s'haurà de canviar l'auditor. Es podrà prorrogar tan sols 4 anys més si es fa una coauditoria. La directiva de la UE permet una pròrroga de fins a 14 anys.

2 INCOMPATIBILITATS. El Consell d'Estat va advertir que el sistema del nou text era massa farragós i difícil d'aplicar.

3 INTERÈS PÚBLIC. El text de la nova llei deixa oberta la definició d'aquest tipus d'entitats que requereixen una auditoria reforçada. Ara n'hi ha 6.000, onze vegades més que a Alemanya.

els seus veïns europeus. "No té cap sentit que a Espanya n'hi hagi 6.000, onze vegades més que a Alemanya", destaca la presidenta d'Iberaudit Kreston i presidenta alhora del Grup 20, que aplega les principals firmes mitjanes d'auditoria de l'Estat, Mercè Martí.

Però la nova llei encara pot ampliar la diferència amb Europa en aquest punt, perquè de fet deixa oberta la definició d'EIP a un decret posterior en què es marcaran els límits per volum de facturació i de treballadors. El degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya, Joan B. Casas, explica: "Això pot acabar provocant que el nombre s'ampliï, i hem de tenir en compte que la mitjana europea està en 800 EIP, perquè es recullen bàsicament aquelles entitats cotitzades o que tenen un risc sistemàtic."

El problema és que per tal

de poder auditar una EIP, l'auditora ha de complir unes obligacions complexes que no facilita que les firmes petites i mitjanes tinguin accés. "I per tant en comptes d'aconseguir obrir el mercat i diversificar-lo perquè a més de les grans hi

hagi també espai per a les mitjanes, que és el que persegueix la directiva europea, acabaran provocant una major concentració en el sector", es lamenta Martí. L'augment de les sancions i el consegüent augment de costos també acabaria beneficiant les grans respecte de les pimes.

Una altra de les crítiques que es fan al text aprovat pel Consell de Ministres és la seva rigidesa. Un aspecte que es veu clar en l'aplicació del criteri de rotació. La di-

tor creu que tal com està plantejat el text de la normativa espanyola aquesta opció queda desincentivada.

De moment les quatre grans prefereixen no pronunciar-se a títol individual sobre l'avantprojecte de llei, però en tot cas l'Institut de Censors Jurats de Comptes d'Espanya, que aplega professionals i societats de diferents perfils, també manté les seves reserves sobre un text qualificat també de poc consensuat. Fins i tot el Consell d'Estat va emetre una sèrie de suggeriments al text que recullen en bona part les peticions que fa el sector, però el govern va optar per passar-ho per alt. "Ni tan sols se'l van poder llegir perquè el Consell de Ministres va aprovar el text tan sols 24 hores després de rebre l'informe", destaca Martí.

Segurament el govern del PP ha tingut pressa per treure's l'avantprojecte perquè s'acosten eleccions i no es podia permetre que la nova llei quedés aparçada al calaix, però també perquè després de la crisi generada per casos com ara el de Gowex o el de Pescanova la

La llei no incentiva l'opció de fer coauditoria

MERCÈ MARTÍ
 PRESIDENTA DEL GRUP 20

rectiva europea marca que passats 10 anys, i per tal d'evitar la familiaritat client-auditor i protegir la independència, calgui passar a un sistema de coauditoria per tal d'allargar la relació. Brussel·les permet que aquesta pròrroga sigui de fins a 14 anys més, però el text de la llei espanyola ho deixa en 4. "Negociar una coauditoria és prou complicat, i si només et dona 4 anys més de poder treballar amb aquell client, potser no et surt a compte", indica la presidenta del Grup 20.

De fet l'opció de plantejar coauditories és una manera d'impulsar l'entrada de les firmes mitjanes en segments on ara predominen les anomenades "quatre grans", és a dir, la nord-americana Deloitte, les britàniques PWC i EY, i l'holandesa KPMG, però el sec-

Casos com ara el de Gowex han influït a l'hora de tenir un text molt restrictiu

JOAN B. CASAS
 DEGÀ COL·LEGI ECONOMISTES

imatge pública de les auditores ha patit, i molt. Probablement aquests casos han tingut la seva incidència, admet el degà dels economistes, a l'hora de "tenir com a resultat un avantprojecte molt restrictiu". Unes restriccions que es fan també molt evidents en l'apartat d'incompatibilitats i en totes les mesures que estan destinades a garantir la independència dels auditors. Certament la directiva europea marca aquest objectiu, però el sector creu que la norma espanyola acaba sent difícilment aplicable en aspectes com ara el de la familiaritat. "Jo tinc deu germans; no puc estar pendent d'en què treballen i en què inverteixen tots ells; cal ser més raonable i aplicar el sentit comú", explica Martí.

ICAC

Control del poder polític

Un dels aspectes que més rebug genera en el sector i que també va recollir l'informe del Consell d'Estat és el model de supervisió que proposa. Aquesta supervisió, que es realitza a través de l'ICAC (Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes), quedarà encara més subjecta a

l'administració, ja que el text limita la presència en aquest òrgan de professionals actius en benefici dels funcionaris del Ministeri d'Economia. "No sembla tenir gaire sentit perquè al cap i a la fi qui millor coneix el sector és aquell professional que hi treballa, i no un buròcrata", destaca Mercè Martí.